

Geachte mevrouw Bijsterveldt,

Normaalgesproken ben ik niet iemand die een mening wil verkondigen, omdat ik vind dat er genoeg andere mensen hier in Nederland zijn die dat heel aardig kunnen. Maar de laatste berichten over de bezuinigingen in het speciaal onderwijs gaan me dermate aan het hart, dat ik van me móet laten horen. Geen idee of u überhaupt dit soort berichtjes weleens leest, maar ik ga het gewoon proberen via deze weg.

Onze dochter, Madelon, heeft ernstige spraak- en taalmoeilijkheden. Het besef dat zij zich qua taal niet goed ontwikkelde, kwam toen ze 2 was geworden. Vanuit de peuterspeelzaal en het consultatiebureau werden wij erop gewezen dat die ontwikkeling niet helemaal goed verliep. Na een langdurig ziekenhuistraject (UMCG) waarin ze onderzocht is, werd ons geadviseerd haar naar speciaal onderwijs te laten gaan. En wel naar het Effatha Guyot-onderwijs (is inmiddels opgegaan in Koninklijke Kentalis) in Groningen. Ze was toen al 5 jaar. Madelon is nu 6 jaar en gaat sinds een jaar naar de Tine Marcusschool.

Voordat ze op deze school kwam heeft ze ruim een jaar regulier onderwijs gevolgd. Daar kon ze niet goed meekomen door de taalproblemen, het onvermogen van de leerkracht om hier goed mee om te gaan, de grote groep (30 kindjes aan het begin van het jaar), te weinig aandacht van de leerkracht. Het was hartverscheurend om te zien hoe onzeker Madelon op deze school werd. Ze moest op haar tenen lopen en kon dan nog niet meekomen met de rest van de klas. Er werd teveel van haar gevraagd. De juf had geen idee hoe ze ermee om moest gaan. Bovendien had ze geen tijd om hier veel aandacht aan te besteden met 30 kinderen in één klas. En toen kwam dus het advies: speciaal onderwijs. Dat was even slikken voor ons als ouders. Je hoopt natuurlijk altijd dat de achterstand in ontwikkeling weer ingelopen wordt en dat het allemaal wel meevalt. Maar het was duidelijk dat regulier onderwijs voor Madelon geen optie was. Er is niets mis met haar IQ. Ze heeft "alleen" problemen met de taal en spraak. En dat dit een enorme impact heeft op je hele leven, is ons inmiddels duidelijk geworden. Communicatie is zo belangrijk. Zonder communicatie valt er heel veel weg in je leven. Je hebt het bij bijna alles nodig.

De mensen van de Tine Marcusschool kunnen Madelon begeleiden, zodat ze durft te praten. Ze zit nu in groep 3 en leert schrijven en lezen. Terwijl ik dit schrijf, schiet ik vol want ik had een paar jaar geleden nooit gedacht dat Madelon dit ooit zou leren. Ik was bang dat ze tussen wal en schip zou vallen, omdat er geen goede begeleiding zou zijn. Het is belangrijk dat deze kinderen dezelfde dingen leren als op regulier onderwijs. Misschien gaat het wat langzamer, maar ze leren het wel! En dat komt door de inzet van de leerkrachten. Het is ongelooflijk wat voor een verschil in onderwijs er kan zijn. Het reguliere onderwijs is heel fijn voor de kinderen die dat kunnen volgen. Maar speciaal onderwijs is nodig voor de kinderen die het reguliere onderwijs niet kunnen volgen. Waar moeten ze anders naar toe? Hoe ziet hun toekomst er dan uit? Mevrouw Bijsterveldt, ik zou u zo graag een keer de school van Madelon willen laten zien. Hoe de leerkrachten hier met de leerlingen omgaan. Met respect, geduld, liefde. Ik gun alle kinderen zo'n school, want elk kind zou opbloeien in zo'n omgeving met zulke goede leerkrachten. Maar mijn kind heeft deze vorm van onderwijs nodig om verder te komen! Stopt u alstublieft met de ideeën om hierop te gaan bezuinigen. U zou zoveel mensen hiermee tekort doen. Het gaat over de toekomst van kinderen. Bij ons zijn heel wat zorgen over Madelon weggevallen sinds ze op deze school zit. Natuurlijk blijft het spannend hoe het verder zal gaan. Wat voor opleiding kan ze straks doen? Wat voor werk gaat ze doen? Maar deze vragen zijn

nu in ieder geval realistisch. Als ze het reguliere onderwijs was blijven volgen, ben ik ervan overtuigd dat ze was vastgelopen.

Ik hoop dat ik een beetje duidelijk heb kunnen aangeven wat mijn (ik spreek ook namens mijn man en waarschijnlijk ook namens de ouders van de andere kinderen op school) mening is over de bedachte bezuinigingen.

Ik begrijp ook dat we niet ontkomen aan bezuinigingen en dat het altijd moeilijk is om een stap terug te doen. Maar ik hoop echt dat het duidelijk is dat zo'n kwetsbare groep geen stap terug moet doen. Deze jongeren moeten juist vooruit!

Dankuwel voor u tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,
Jacqueline Kalfsterman-Dijcks
Kliefdiep 28
9745 DX Groningen